

Arrest

nr. 125 766 van 18 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 31 juli 2013 heeft ingediend tegen, enerzijds, de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2013 en, anderzijds, het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) van 8 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op arrest nr. X van 29 oktober 2013 van de Raad waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. LOENDERS loco advocaat D. CAENEPEEL en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Voorwerp van het beroep

1.1. In het belang van een goede rechtsbedeling moet diegene die een beroep doet op de rechter, voor elke vordering, een afzonderlijke procedure starten om de duidelijkheid van het juridische debat te waarborgen, alsook een snelle en adequate behandeling van de zaak.

Meerdere vorderingen zijn derhalve slechts onder de vorm van één enkel verzoekschrift ontvankelijk indien de doelstelling ervan de goede rechtsbedeling is, meer in het bijzonder indien deze vorderingen dermate samenhangend zijn, wat hun voorwerpen of hun grondslag betreft, dat het kennelijk lijkt dat de gedane vaststellingen of de genomen beslissingen ten aanzien van één van deze vorderingen een weerslag zullen hebben op het resultaat van de andere vorderingen.

Indien meervoudige vorderingen niet voldoende samenhangend zijn in de zin zoals hierboven beschreven, zal enkel de belangrijkste of, bij gelijk belang, de eerste in het verzoekschrift genoemde, worden beschouwd als regelmatig ingediend (RvS 12 september 2005, nr. 148.753; RvS 21 oktober 2005, nr. 150.507; RvS 22 mei 2006, nr. 159.064).

1.2. In casu richt de verzoekende partij haar beroep tegen twee verschillende administratieve beslissingen: een beslissing van *“weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”* genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en een *“bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker”* (bijlage 13quinquies), afgeleverd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

De kwestie is derhalve te bepalen of het belang van een goede rechtsbedeling vereist, en a fortiori toelaat, dat deze twee beroepen worden ingediend door middel van één verzoekschrift.

Hoewel er een direct verband bestaat tussen beide bestreden beslissingen, waarbij de tweede werd genomen na de eerste die hij overigens uitdrukkelijk in zijn motivering vermeldt, is de Raad van oordeel dat dit verband alleen niet volstaat om aan te tonen dat de weerslag van de gedane vaststellingen of van de ten aanzien van de eerste bestreden beslissing genomen beslissingen op het resultaat van de andere, van die aard zou zijn dat het, in het belang van een goede rechtsbedeling, zou opleggen beide te behandelen in het kader van één beroep.

1.3. Enerzijds, immers, voor zover het de eerste bestreden beslissing betreft, moet het beroep worden behandeld op basis van artikel 39/2, § 1, 1ste en 2de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Dit beroep in volle rechtsmacht, dat steeds van rechtswege schorsend is, wordt geregeld door de procedureregels voorgeschreven door de artikelen 39/69 tot 39/77 van dezelfde wet, die meer bepaald een gewone procedure en een versnelde procedure regelen, desgevallend gepaard gaand met bijzondere modaliteiten en termijnen (inroeping van nieuwe elementen in het verzoekschrift en ter terechtzitting, verzendingstermijn van het administratief dossier en van de nota met opmerkingen, eventuele indiening van een schriftelijk verslag en van een replieknota, verkorte behandelingstermijnen voor de prioritaire zaken, verkorte termijnen in geval van versnelde procedure).

Voor zover het de tweede bestreden beslissing betreft, moet het beroep daarentegen worden behandeld op basis van artikel 39/2, § 2 van voormelde vreemdelingenwet. Dit annulatieberoep, dat in beginsel niet van rechtswege schorsend is, wordt geregeld door de procedureregels voorgeschreven door de artikelen 39/78 tot 39/85 van dezelfde wet, alsook door de artikelen 31 tot 50 van het Procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV), die meer bepaald een annulatieprocedure en een procedure in administratief kort geding regelen, op hun beurt gepaard gaand met bijzondere modaliteiten en termijnen (verzendingstermijn van het administratief dossier en van de nota met opmerkingen, eventuele indiening van een synthesesamenvatting, toepasselijke termijnen in geval van administratief kort geding, modaliteiten van voortzetting van de procedure na administratief kort geding, bijzondere procedures bepaald in het PR RvV).

Er dient te worden vastgesteld dat door de totaal verschillende aard van de geïmplementeerde contentieux en door de specifieke gevolgen, modaliteiten en termijnen die hiermee gepaard gaan, de combinatie van deze twee procedures in één en hetzelfde beroep niet verenigbaar is met een goede rechtsbedeling, maar daarentegen de snelle instaatstelling van de dossiers, de duidelijkheid van de te voeren debatten en de behandeling van de zaken binnen de wettelijk opgelegde termijnen schaadt, aangezien de bijzonderheden die aan elk van beide procedures gekoppeld zijn, op elk moment het goede verloop van de andere procedure kunnen vertragen of zelfs hinderen.

1.4. Anderzijds biedt een dergelijke combinatie van procedures door middel van één en hetzelfde beroep geen enkel bijzonder voordeel voor de verzoekende partij, ten opzichte van de behandeling van aparte en verschillende verzoekschriften voor elk van de bestreden beslissingen.

Artikel 39/80 van voormelde wet bepaalt immers het volgende: *“Indien een beroep tot nietigverklaring van een beslissing tot toegang of tot verblijf samenhangt met een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft de behandeling van het laatstgenoemde beroep voorrang. In voorkomend geval kan de Raad evenwel in het belang van een*

goede rechtsbedeling beslissen dat hetzij beide beroepen samen worden behandeld en afgedaan, hetzij beslissen dat het onderzoek van het beroep tot nietigverklaring wordt opgeschort totdat een definitieve beslissing over het beroep in volle rechtsmacht is genomen.” Met toepassing van deze bepaling zal het beroep in volle rechtsmacht in elk geval steeds bij voorrang worden behandeld en behoudt de Raad elke vrijheid om, volgens hetgeen het belang van een goede rechtsbedeling in het voorliggende geval vereist, te beslissen het onderzoek van het annulatieberoep op te schorten of dit beroep tegelijkertijd (en niet samen) te onderzoeken.

Artikel 39/70 van de vreemdelingenwet, toepasselijk op het beroep in volle rechtsmacht, bepaalt bovendien het volgende : *“Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen worden uitgevoerd.”*

Hieruit volgt dat in geval van apart ingediende verzoekschriften tegen twee beslissingen waarvan één tot het contentieux volle rechtsmacht behoort en de andere tot het annulatiecontentieux, de effectiviteit van de door de verzoekende partij ingediende beroepen en de bescherming van haar rechten tijdens de behandeling van deze beroepen, op dergelijke manier door de wet worden geregeld dat het belang van een goede rechtsbedeling niet beter zou worden gediend in geval van indiening van één verzoekschrift tegen beide bestreden beslissingen.

2. Gelet op voorgaande ontwikkelingen vertonen beide bestreden beslissingen geen enkel onderling verband van verknochtheid waardoor het belang van een goede rechtsbedeling zou gebieden ze voor de Raad te betwisten door middel van één verzoekschrift.

Rekening houdend met het voorrangsbeginsel van het beroep in volle rechtsmacht, vermeld in voornoemd artikel 39/80, moet de beslissing van *“weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”*, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, als de belangrijkste van beide bestreden beslissingen worden beschouwd.

Er dient derhalve te worden besloten dat het beroep slechts ontvankelijk is voor zover het de beslissing van *“weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”* genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft, en onontvankelijk moet worden verklaard voor zover het het *“bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker”* (bijlage 13quinquies), uitgereikt door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, betreft.

3. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Hindoe afkomstig uit Gonipur in Bangladesh. In 2009 ging uw zus nadat zij de High school had beëindigd naar een College dat ongeveer een km van uw huis verwijderd is. Een groepje jonge fundamentalistische moslims begonnen uw zus op de weg naar school te achtervolgen en te bedreigen. Na een tijdje vertelde uw zus dit aan uw vader waarop deze uw zus naar school vergezelde in een riksja. Uw zus en uw vader werden tegengehouden en werden geslagen. Uw vader hield aan deze aanslag een gebroken been over. Daarop werd besloten dat uw zus niet langer naar school mocht gaan. Toen kwamen die jongeren naar uw huis en zeiden dat zij uw zus aantrekkelijk vonden en met haar wilden zijn. Zij schreeuwden dat zij uw zus zouden pakken en de rest van de familie doden. Medio 2010 ging uw zus opnieuw naar school. De riksja waarin ze zat werd tegengehouden door de fundamentalisten die haar dwongen om iets te drinken. Dit bleek een gif te zijn waardoor uw zus op straat instortte. Zij werd vervolgens door iemand naar het ziekenhuis gebracht. De dokters konden echter niet bepalen welk gif haar werd toegediend waarop u uw zus naar het hospitaal in Dhaka bracht. Zij bleef enkele dagen in het ziekenhuis in Dhaka waarna zij bij uw oom in Dhaka ging wonen. Haar toestand verbeterde niet en zij bleef in Dhaka waar zij regelmatig terug moest naar het hospitaal. Toen u terugkwam van Dhaka werd u opnieuw geslagen. In december 2010 verdreef de eigenaar onder druk van de fundamentalisten u uit de winkel waar u werkte. In 2011 werd de situatie erger: de fundamentalisten bleven naar uw huis komen, smeten met stenen en vroegen telkens naar uw zus. Eind 2011 werd u afgeslagen omdat u de kassier bent van de tempel van Durga. Tijdens de

feestelijkheden van de Durga puja kwamen de fundamentalisten naar uw vader en zeiden dat hij wel wist wat ze met zijn dochter hadden gedaan en zeiden dat ze u nog zwaarder zouden aanpakken. Op 24 oktober 2012 de laatste dag van de Durga puja was u op weg naar de rivier toen de fundamentalisten bij u thuis langs kwamen, uw broer en uw moeder sloegen en uw huis plunderden. Iemand uit de buurt kwam u vertellen wat er was gebeurd, waarop u zonder naar huis terug te keren terstond naar Chittagong vertrok. Dezelfde nacht vertrok u per schip naar België. Op 20 november 2012 ging u van boord en reisde u verder per wagen. U werd in Brussel afgezet aan het station in Brussel, waar u toevallig een persoon tegenkwam die hindi sprak. U zei "Bangladesh" waarop deze persoon u naar de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bracht en u duidelijk maakte dat u daar diende te wachten. Op 21 november 2012 vroeg u asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een geboortecertificaat, een "character certificate", attesten met daarop de medicijnen die uw broer en moeder moeten innemen, een attest dat u cashier bent van de hindoetempel, een kaart van de Durga Puja, een attest van het ziekenhuis waar uw zus in Dhaka werd opgenomen, foto's van familie, foto van broer en moeder met hun verwondingen, attest van ziekenhuisopname van uw broer en algemene info over Hindoes in Bangladesh.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijke vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet over subsidiaire bescherming zou lopen.

Er dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal niet betwist dat u een Hindoe bent en dat de Hindoes in Bangladesh kunnen worden geconfronteerd met ernstige problemen. Doch een verwijzing naar de algemene situatie van Hindoes in Bangladesh volstaat niet om te stellen dat elke Hindoe uit Bangladesh aanspraak kan maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het dossier is gevoegd blijkt dat eind februari 2013 naar aanleiding naar de veroordeling van de "Jamaat-e-Islami" leider, Delawar Hossain Sayedee, er gewelddadige aanvallen ten aanzien van Hindoes en hun tempels en schrijnen uitbraken, waarbij een tachtigtal slachtoffers te betreuren vielen en dozijnen tempels en huizen werden platgebrand. De autoriteiten reageerden weliswaar aanvankelijk laks op deze golf van geweld, maar daartegenover staat dat sinds begin maart de overheid begonnen is met het inzetten van het leger om het geweld te stoppen en er werden reeds verschillende daders aangehouden. In bovenvermelde context dient ieder dossier van een Hindoe uit Bangladesh individueel te worden onderzocht en beoordeeld op individuele basis. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst toont in casu geen persoonlijke vervolging aan in de zin van de Vluchtelingenconventie. De vrees voor vervolging dient in concreto te worden beoordeeld en u blijft hierover in gebreke.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen over elementen die de kern van uw asielrelaas raken, niet eensluidend zijn. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de fundamentalisten uw winkel bezetten en u er ook uit verdreven (zie gehoorverslag DVZ, p.4), terwijl u voor het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk beweerde dat de fundamentalisten nooit in uw winkel zijn geweest, maar dat zij rond uw winkel op straat rondhingen (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Wanneer u werd geconfronteerd met die discrepantie stelde u dat nooit te hebben gezegd maar toen beweerde dat zij de eigenaar onder druk zetten om u uit zijn pand te verdrijven (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Verder verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat toen u op 24 oktober 2012 thuis aankwam, u zag dat uw moeder en broer zwaar mishandeld waren en dat het huis geplunderd was (zie gehoorverslag DVZ, p. 4). Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat u hoorde dat uw moeder en broer mishandeld waren en dat u na het vernemen van dat nieuws onmiddellijk naar Chittagong vertrok en niet meer naar huis terugkeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Na confrontatie beweerde u opnieuw dit niet te hebben gezegd. Bovenvermelde tegenstrijdigheden zijn dermate frappant dat er niet kan worden gesteld dat het hier om een vergissing zou gaan, temeer het gehoor van de Dienst Vreemdelingenzaken u in het Bengaals werd voorgelezen en u het ondertekende ter goedkeuring. Wat de feiten betreft die zouden plaatsgevonden hebben op 24 oktober 2012 verklaarde u dat de mishandeling van uw broer en moeder gebeurden op de laatste dag van Durga puja waarnaar u op weg was om aan de festiviteiten deel te nemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook het attest van het ziekenhuis waaruit blijkt dat uw broer mishandeld werd is gedateerd op 25 oktober 2012. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en

waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt echter dat de Durga puja in Bangladesh in 2012 begon op 13 oktober en eindigde op 17 oktober. Daar u verkeerdelijk die gebeurtenissen linkte aan de Durga puja kan ernstig worden getwijfeld of u wel op het ogenblik van die feiten daar aanwezig was, laat staan dat dit de onmiddellijke aanleiding was waarom u Bangladesh diende te verlaten.

Tenslotte dient nog opgemerkt dat uw beschrijving van uw vluchtroute vaag en stereotiep overkomt. U beweerde ongeveer een maand lang op een schip te hebben doorgebracht, maar kon geen details zoals de naam, vlag, enz. over dit schip verschaffen. Gevraagd om in detail het leven aan boord te beschrijven, kwam u niet verder dan dat u in een kleine kamer verbleef en dat er mensen waren die Hindi spraken. gevraagd of dit vluchtelingen of bemanningsleden waren kon u hierop geen antwoord geven. Wanneer u werd gevraagd naar namen van die mensen beweerde u dat u slechts één persoon ontmoette die Hindi sprak (zie gehoorverslag CGVS p.2). Uw beschrijving van wat een zware en memorabele vluchtroute zou zijn, is dan ook banaal en stereotiep. Er bestaat dan ook een sterk vermoeden dat u Bangladesh op een andere manier heeft verlaten.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De documenten die u voorlegde zijn in het licht van bovenstaande vaststellingen niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw asielaanvraag in positieve zin om te buigen. De geboorteakte ne het "character certificate" geven een indicatie over uw identiteit maar voegen voor het overige niets aan uw asielrelaas toe. De affidavit en de kaart van de Durga Puja tonen aan dat u een Hindoe bent wat in casu niet wordt betwist. Het hospitaalattest van uw zus zegt dat uw zuster medicatie moet nemen maar geeft geen indicatie dat zij ook is vergiftigd. De foto's en het daarop betrekking hebbende ziekenhuis attest van uw broer en moeder tonen aan dat zij verwondingen hebben opgelopen maar geven geen uitsluitsel onder welke omstandigheden dat is gebeurd. De info over de algemene situatie in Bangladesh tonen niet aan dat u persoonlijk problemen zou kennen bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, het fair play-beginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheids- en het proportionaliteitsbeginsel. Naast een theoretische uiteenzetting voert verzoeker in concreto aan dat de eerste twee motieven te wijten zijn aan het zeer bondige karakter van de vragenlijst die wordt afgenomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij wijst op de snelheid waarmee het interview wordt afgenomen, wat aanleiding geeft tot kleine verbuigingen zodat het verhaal sneller en gemakkelijker wordt verteld. Het is derhalve voorbarig dat een volledig verhaal ongeloofwaardig is, gebaseerd op zeer kleine verschillen bij de verschillende vertellingen. Bovendien wordt daarbij gebruik gemaakt van tolken zodat bij de vertalingen wijzigingen kunnen voorkomen alsook verschillende interpretaties. Daarbij wijst verzoeker op de interpretatie van het woord bezitten; hij voert aan dat het woord bezitten niet per se ergens binnengaan veronderstelt, kan ook wijzen op "in bezit nemen", of de toegang tot een gebouw ontzeggen. Hij voert dan ook aan dat hij identieke verklaringen heeft afgelegd, zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal, doch deze werden op verschillende wijze vertaald en geïnterpreteerd. Deze inconsistenties zijn dan ook bijzonder nihil en nietszeggend. Verzoeker heeft volgehouden dat zijn familie systematisch werd lastiggevallen door fundamentalistische moslims. Dat uitte zich in geweld en mentale beproevingen. Zo werd de eigenaar van de winkel die zijn familie uitbaatte gedwongen tot

opzegging van het contract onder druk van fundamentalistische moslims. Verzoeker en zijn familie werden uit het pand verdreven. Dit heeft verzoeker in beide interviews verklaard.

Verder voert verzoeker aan dat het motief met betrekking tot de datum van het Durga puja festival op een vergissing berust. Verzoeker voert informatie aan waaruit blijkt dat dit festival wel degelijk plaatsvond van 20 tot 24 oktober 2012. Ten slotte voert verzoeker nog aan dat de verklaring dat hij de reis uit Bangladesh maakte per schip en hierbij het grootste deel van zijn tijd doorbracht in een kleine kajuit, geen reden is om de geloofwaardigheid van dit reisverhaal in twijfel te trekken. Er wordt op geen enkele wijze gemotiveerd waarop het vermoeden steunt dat verzoeker Bangladesh op een andere manier zou hebben verlaten.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en van de artikelen 2, 3, 5, 8 en 9 van het EVRM. Verzoeker verwijst daarbij naar het feit dat Hindoes in de Chittagong divisie wel degelijk het slachtoffer zijn van een extreem beleid door de Jamaat-e Islami partij. Hij voert aan dat zijn zus het doelwit was van deze extremistische moslims en wijst op het ziekenhuisattest en foto's die hij ter ondersteuning van zijn relaas aanbracht.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 8 en 9 van het EVRM. Hij wijst daarbij op de vele religieus getinte geweldplegingen, de vele gerapporteerde mensenrechtenschendingen van het *Rapid Action Battalion* en op het veelvuldig voorkomen van willekeurig geweld in Bangladesh. Deze uiteenzetting documenteert verzoeker uitgebreid met documentatiestukken.

Met aanvullende nota van 14 oktober 2013 brengt verzoeker nog aanvullend stukken aan, zijnde:

- een verklaring van de voorzitter van de tempel "*Doshobhuj Puja Udjapon Parishod*", waarbij verzoekers verklaringen worden ondersteund;
- een verklaring van de raad van de alliantie van Bengaalse Hindoes, boeddhisten en christenen, waarbij verzoekers verklaringen eveneens worden bevestigd.

4.2. Beoordeling

4.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in zijn beslissing het asielrelaas ongeloofwaardig geacht om de volgende redenen :

- (i) het is niet betwist dat Hindoes in Bangladesh kunnen worden geconfronteerd met ernstige problemen. Een verwijzing naar de algemene situatie van Hindoes in Bangladesh volstaat echter niet om vast te stellen dat elke Hindoe uit Bangladesh aanspraak kan maken op internationale bescherming. Eind februari 2013 waren er, naar aanleiding naar de veroordeling van de "*Jamaat-e-Islami*"-leider, Delawar Hossain Sayedee, gewelddadige aanvallen tegen Hindoes en hun tempels en schrijnen, waarbij een tachtigtal slachtoffers viel en dozijnen tempels en huizen werden platgebrand. De overheid reageerde aanvankelijk laks op deze golf van geweld, maar zette sinds begin maart het leger in om het geweld te stoppen en er werden verschillende daders aangehouden. In deze context dient ieder dossier van een Hindoe uit Bangladesh individueel te worden beoordeeld;
- (ii) verzoekers opeenvolgende verklaringen over essentiële elementen van zijn asielrelaas zijn niet eensluidend. Zo verklaarde hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat fundamentalisten zijn winkel bezetten en verzoeker werd verdreven, terwijl hij voor het Commissariaat- generaal verklaarde dat de fundamentalisten nooit in zijn winkel zijn geweest, maar rond de winkel op straat rondhingen. Geconfronteerd met die discrepantie stelde verzoeker dat hij enkel verklaarde dat zij de eigenaar onder druk zetten om hem uit zijn pand te verdrijven. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker nog dat toen hij thuis kwam op 24 oktober 2012, hij zag dat zijn moeder en broer zwaar mishandeld waren en het huis geplunderd was. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde hij echter dat hij hoorde dat zijn moeder en broer mishandeld waren en hij na dit nieuws onmiddellijk naar Chittagong vertrok en niet meer naar huis terugkeerde. Na confrontatie ontkende verzoeker dit te hebben gezegd. Deze tegenstrijdigheden worden dermate frappant geacht dat niet kan worden gesteld dat het hier om een vergissing zou gaan, temeer het gehoor van de Dienst Vreemdelingenzaken hem in het Bengaals werd voorgelezen en hij het ondertekende ter goedkeuring. Wat de feiten betreft van 24 oktober 2012 verklaarde verzoeker dat de mishandeling van zijn broer en moeder gebeurden op de laatste dag van Durga puja waarnaar hij op weg was om aan de festiviteiten deel te nemen. Ook het attest van het ziekenhuis waaruit blijkt dat zijn broer mishandeld werd, is gedateerd op 25 oktober 2012. De commissaris-generaal stelt echter vast dat

de Durga puja in Bangladesh in 2012 begon op 13 oktober en eindigde op 17 oktober. Derhalve wordt ernstig getwijfeld of verzoeker op het ogenblik van de feiten op de Durga puja aanwezig was en dienvolgens ook aan de onmiddellijke aanleiding was waarom hij Bangladesh diende te verlaten;

(iii) met betrekking tot zijn vluchtroute blijft verzoeker vaag en stereotiep. Hij beweerde ongeveer een maand op een schip te hebben doorgebracht, maar kon geen details zoals de naam, vlag, enz. over dit schip verschaffen. Gevraagd om het leven aan boord te beschrijven, kwam hij niet verder dan dat hij in een kleine kamer verbleef en dat er mensen waren die Hindi spraken. Hij weet niet of dit vluchtelingen of bemanningsleden waren. Gevraagd naar namen van die mensen, beweerde verzoeker dat hij slechts één persoon ontmoette die Hindi sprak. Zijn beschrijving van wat een zware en memorabele vluchtroute zou zijn, is dan ook banaal en stereotiep. Er wordt dan ook vermoed dat hij Bangladesh op een andere manier heeft verlaten.

4.2.2. De Raad stelt vast dat de verwerende partij in haar nota van 12 augustus 2013 erkent dat zij zich vergist heeft omtrent het tijdstip van het Durga puja festival. Verzoeker blijkt op dit punt aldus wel degelijk correcte verklaringen te hebben afgelegd, zodat dit motief komt te vervallen. Hieruit volgt eveneens dat het motief waarbij het door verzoeker voorgelegde ziekenhuisattest ter staving van de verwondingen van zijn broer d.d. 25 oktober 2012, ongeloofwaardig werd geacht, niet langer steek houdt.

Met betrekking tot de reisweg, ziet de Raad niet in hoe, daargelaten de vraag of verzoekers verklaring het grootste gedeelte van de reis te hebben doorgebracht in een kajuit als ongeloofwaardig moet worden beschouwd, verzoekers verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen in Bangladesh in een bedrieglijk daglicht kan stellen. Het motief met betrekking tot de reisweg heeft te dezen geen enkele implicatie op de uiteenzetting van de asielmotieven en wordt door de Raad niet pertinent geacht.

4.2.3. Derhalve steunt de bestreden beslissing slechts op twee discrepanties die werden vastgesteld; met name, de verklaring enerzijds met betrekking tot het bezetten en het verdrijven uit de winkel, en anderzijds met betrekking tot de vraag of hij zelf zag dat zijn moeder en broer mishandeld waren, terwijl hij anderzijds verklaarde dit te hebben gehoord en meteen vluchtte zonder naar huis te komen.

De Raad stelt vast dat verzoeker, aangaande de "bezetting" van de winkel voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde:

"In 2010 werd ook mijn winkel bezet door die extremisten. We werden door hen verdreven." (vragenlijst, p. 4).

Voor het CGVS verklaarde verzoeker:

"In december 2010 moesten wij shop verlaten, dat was onder invloed van de fundamentalisten, zij hadden gezegd dat zij zo machtig waren dat zij er voor konden zorgen dat wij shop moesten verlaten."

Kwamen die mensen ook binnen in de shop?

Neen zij kwamen nooit binnen maar gingen wel op de straat in de omgeving van de shop.

Waarom eerste gehoor beweerd dat uw shop door hen bezet, dat zij u uit de shop smeten?

Niet gezegd, ik beweerde dat eigenaar door hen onder druk werd gezet en dat vervolgens de eigenaar als buitensmeet" (gehoorverslag, p. 6).

4.2.4. De Raad stelt te dezen vast dat verzoekers verklaringen niet van die aard zijn dat er een duidelijke tegenstrijdigheid kan worden afgeleid tussen beide verklaringen. De verplichting om zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken te synthetiseren mag er niet toe leiden dat aan verzoekers bewoordingen een interpretatie wordt gegeven die hij niet bedoeld heeft.

De Raad stelt vast dat de verklaringen in de vragenlijst afgenomen door de Dienst Vreemdelingenzaken zeer summier zijn en geen informatie bevatten met betrekking tot de modus operandi van de extremisten. Te meer moet bij de beoordeling van deze verklaring worden acht geslaan op de instructies gericht aan de asielzoeker. Zo wordt onder '1. Voorafgaand advies' vermeld: *"(...) op het Commissariaat- generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zal u (als asielzoeker) de mogelijkheid geboden worden om uitvoerig alle elementen en feiten weer te geven."*

Bij het invullen van de vragenlijst wordt er van u (als asielzoeker) verwacht dat u nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom hij bij terugkeer problemen vreest of riskeert, dat u een korte voornaamste elementen op feiten weergeeft. Een uitvoerig, gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten wordt niet verwacht."

De Raad acht te dezen de tegenstrijdigheid dan ook niet aangetoond.

4.2.5. Met betrekking tot de wijze waarop hij de mishandelingen van zijn moeder en zijn broer vernam, verklaarde verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken: *"Op 24.10.2012 was er een hindoeefestival."*

Toen ik thuis aankwam zag ik dat mijn broer en moeder mishandeld waren en dat ons huis geplunderd werd.” (vragenlijst, p. 6).

Voor het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker: *“24/10/2012 was de laatste dag van de puja, ik was op weg naar de rivier en op dat ogenblik kwamen mijn broer en moeder thuis, ik was niet thuis broeder en moeder werden afgeslagen, inboedel en tv vernield en namen alles weg.*

Iemand kwam mij vervolgens vertellen wat er gebeurd was.

Wat deed u vervolgens? Ik ging onmiddellijk naar chittagong toen ik hoorde van mishandelin moeder en broer.

Ging u terug naar huis, neen dat was te gevaarlijk” (gehoorverslag, p. 6).

4.2.6. De Raad stelt vast dat hier wel degelijk een discrepantie is tussen beide versies, deze betreft echter een aspect van zijn relaas en is niet dermate fundamenteel dat zij op zich het hele relaas compromitteert. Verzoekers verklaringen met betrekking tot het tijdsverloop en de chronologie van de gebeurtenissen lijken op het eerste zicht niet incoherent. Bovendien legt verzoeker documenten neer die zijn verklaringen lijken te ondersteunen. De Raad is van oordeel dat hij in de huidige stand van het onderzoek over onvoldoende elementen beschikt die toelaten de asielstatus toe te kennen dan wel te weigeren.

De bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd en terug te worden verzonden naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 juni 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

Het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) van 8 juli 2013 wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT